

at for et Ægtepars Vedkommende begge Personer har særskilt Adkomst til at faa Aldersrente, enten det saa er Forsøgeren, eller det er Hustruen. Derfor er ogsaa det Princip gennemført, at Ægteparret faar væsentligt det dobbelte af, hvad den enkeltstillede Person opnaar, og det var det samme Princip, hvorpaa Regeringsforslaget af 1919—20 var bygget. Nu vil man sige: Ja, men der var Adgang til kommunalt frit Skøn udover disse fastsatte Minimumstakster, og det er rigtigt. Men disse Minimumstakster maatte dog være fastsat som Udtryk for, hvad man ansaa for at være det normale, hvad man ansaa for at være det rimelige, og jeg kan ikke tænke, at man for enligstillede Personer satte Halvdelen af de Minimumstakster, man satte for Ægtepar, og at man saa havde i Sinde at lade Kommunalbestyrelserne supplere, saaledes at det for Minimumstaksterne udtalte Princip ved Supplementet fuldkomment forfuskedes.

Endvidere sker der ved det Lovforslag, som her foreligger, paa Grundlag af Ændringerne i Omfanget af de Omraader, for hvilke de 3 Grupper gælder, ogsaa en meget væsentlig Udgiftsforøgelse. Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen udtalte sin store Glæde over, at Omraadet „Hovedstaden“ udvides ikke blot med Taarnby, Gladsaxe og Lyngby-Taarbæk Kommuner, men ogsaa med Aarhus, Odense og Aalborg. Ja, nu faar altsaa den højtærede Minister sin egen By ind under Maksimaltaksterne, og jeg forstod den ærede socialdemokratiske Ordfører saaledes, at vel følte han dyb Glæde over det, der her var foreslaet, men hans Glæde vilde dog forøges, hvis ogsaa andre Byer, deriblandt den ærede Ordførers Hjemby Vejle, kunde komme ind under denne Maksimalydelse.

Men endnu mere betænkeligt end dette er det, at man nu har rørt ved Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, som kommer ind under den købstadmæssige Takst. Det er jo saaledes nu, at der i den bymæssige Bebyggelse skal være mindst 2 000 Indbyggere, og saa er der givet Adgang for Kommunalbestyrelsen til at bruge den 3die Takst for Landkommunerne i den Del af Kommunen, som ikke er bymæssigt bebygget. Herigennem er der fastsat bestemte Grænser, som naturligvis — det har jeg erkendt tidligere i dette høje Ting — kan føre til Vanskeligheder, men som dog sikrer, at det er Byer, som Talen er om, idet den bymæssige Bebyggelse omfatter et saa betydeligt Indbyggertal, at den bymæssige Karakter af dette vedkommende Kvarter dermed er fastslaaet. Det for-

lader man i Forslaget, og derigennem skaber man et Usikkerhedsmoment med Hensyn til Antallet af Landkommuner, der vil kunne blive Tale om at give Adgang til at yde Aldersrente efter Købstadstakst, og saa stort Usikkerhedsmoment, at jeg tvivler meget paa, at den højtærede Minister vil kunne finde et Flertal for dette i det høje Folketing, idet jo dog Hensynet til Statens og Kommunernes Finanser her i nogen Maade bør varetages.

Men hertil kommer desuden de automatisk med Alderen løbende Tillæg for de gamle. Her har man dog taget lidt Reb i Sejlene, sammenlignet med det, man foreslog i det private Lovforslag, der var indbragt i forrige Rigsdagssamling, og som paa dette Punkt dækkede de Ændringsforslag, der var stillet fra socialdemokratisk Side ved Sagens Behandling i 1922. Man har her i nogen Grad taget Reb i Sejlene. Det er ikke længere 10 pCt.s Tillæg hvert 5te Aar fra 70 Aar og opefter, men det er mindre Tillæg, og man har sat en Grænse. Den højtærede Minister begrunder det med at sige, at man maa anse det for uforsvarligt, at Folk paa 85 Aar ikke faar større Aldersrente, end de har ved 65 eller 75 Aar. Det var Ministerens Begrundelse for dette Forslag: det er uforsvarligt her ikke at skabe en Stigning. Men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister: hvori ligger egentlig det uforsvarlige? Ved Indtrædelse af Sygdom eller Alderdomssvækkelse, som gør, at de gamle maa hjælpes paa særlig Maade, har man jo § 5, 1ste Stykke. Og jeg spørger den højtærede Minister: faar Tjenestemænd en saadan Pensionsforhøjelse, efterhaanden som deres Alder stiger? Faar den Enke, hvis Mand døde ved hendes 65de Aar, hvorefter hun kom paa Pension, Pensionsforøgelse, efterhaanden som hun bliver ældre? Jeg kender ikke noget dertil. Man bør dog sørge for gennem Lovgivningen at vise lige ligt Hensyn, at yde lige Ret til alle Sider; og hvad der er uforsvarligt i det ene Tilfælde, kan formentlig ikke være forsvarligt i det andet.

Jeg tror, at den højtærede Minister maa se sig om efter en anden Begrundelse for det Forslag, han her har fremsat, end den, han i sin Fremsættelsestale fremførte. Vi bør efter min Opfattelse her være varssomme. Vi bør være det for Princippet Skyld, vi bør være det for Udgiftens Skyld, og vi bør ogsaa være det for ikke gennem en saadan Bestemmelse at stimulere til Indtrædelse i den yngst mulige Alder i Rækken af Aldersrentenydere. Vi maa heller ikke glemme, at ved disse Bestemmelser for-